

[Socialministeren]

Det er et instrument, socialministeren har haft, og som man ønsker at gøre mere fleksibelt og lettere at arbejde med.

Jeg kan sige til hr. Taanquist, at det, der sådan set er grundideen i forhold til det eksisterende, er, at der bliver tale om en mere langsigtet planlægning, men at der ikke nødvendigvis bliver tale om, at planer skal tages op hvert år. I dag har vi en 5 års periode, og planerne skal tages op hvert år. Vi vil planlægge med en længere tidshorizont, men uden at det naturnødvendigt skal medføre, at vi skal have planerne ind hvert år. Det er det, kommunerne efter min opfattelse er irriterede over, og som de føler der er baggrund for at få ændret. Det, der også ligger i forslaget, kan jeg sige til hr. Taanquist, er, at det bliver betydelig mindre skemaorienteret, end de nuværende planer er, uden at det går ud over det værdifulde instrument, som planlægningen i sig selv kan og bør være. Så det er, som det er udtrykt i bemærkningerne, et led i en forenkling og afbureaukratisering, uden at vi mister det positive i selve planlægningselementet.

Hr. Henrik Toft spørger, hvor man ville placere denne planlægningsfunktion, hvis socialstyrelsen blev nedlagt. Det er et lidt hypotetisk spørgsmål, og jeg må sige ganske klart, at jeg ikke har nogen aktuelle planer om at nedlægge socialstyrelsen. Derfor er der ingen grund til at gå videre med besvarelsen af selve spørgsmålet.

Selve dette lovforslag lægger ikke hindringer i vejen for private institutioner. Det vil jeg gerne bekræfte over for hr. Henrik Toft. Der er ingen ændringer på dette område overhovedet.

Ja, dermed tror jeg, at jeg har besvaret de spørgsmål, som er blevet rejst. Jeg håber, at vi gennem udvalgsarbejdet kan få redet de uklarheder ud, som der åbenbart på nuværende tidspunkt foreligger for nogle. Jeg tror, at man vil nå frem til en konstatering af, at det kan blive en forenkling.

Taanquist (S):

Selv om jeg i mit første indlæg sagde, at en del af bemærkningerne var sort snak for mig, så mener jeg dog at have forstået, at det udelukkende drejer sig om en ændring af den sociale planlægning. Men hvis det også drejer sig om, som fru Inge Krogh og fru

Agnete Laustsen og hr. Henrik Toft har været inde på, at give mulighed for øget privatisering, eller hvis det drejer sig om andre dybtgående ændringer af det sociale system, som fru Birthe Hansen har været inde på, så må jeg trække mit positive tilsagn tilbage, for så er det det modsatte, der bliver tale om. Vi vil være med til at tale om en ændring af den sociale planlægning, men vi vil ikke være med til at tale om øget privatisering inden for det sociale område eller for den sags skyld noget som helst andet område. Så skal man ikke længere forvente nogen støtte fra os.

Jeg vil godt sige til hr. Henrik Toft, som i sit indlæg, da vi behandlede det forrige lovforslag, sagde, at udlægningen af særforso-gen havde været en succes, at der er temmelig meget af det, der blev lavet ved socialreformen, der har været en succes. Den sociale udbygningsplanlægning var en af dem.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil da godt for en ordens skyld fastslå over for hr. Taanquist, at spørgsmålet om øget privatisering ikke har noget som helst med dette planlægningslovforslag at gøre. Det kan gennemføres under den eksisterende lov, og det kan også gennemføres under en fremtidig lov.

Derudover vil jeg sige, at det, der stadig væk er afgørende, er at få ressourcerne udnyttet på den bedste måde. Det har jo også været hensigten med den eksisterende lov. Her er der heller ingen forandring. Det, der drejer sig om, er, at det bliver mere håndterligt for kommunerne at arbejde med, og det har der været meget stor interesse for. Det giver kommunerne lettere mulighed for at foretage den omstillingsproces, som jeg også tror at den tidligere socialdemokratiske regering har været meget indstillet på.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

En af de ting, CD har været stærkt interesseret i, er, om tiden, der går med sektorplanlægning, står i forhold til det, vi egentlig får ud af det. Det synes jeg ikke det har gjort i de senere år, hvor vi skemamæssigt bare har fremskrevet vores planer og egentlig ikke har taget stilling til udviklingen og omstillingen på det sociale område. Det er da rigtigt, som det er nævnt, at der ikke er nogen kon-